

РЕШЕНИЕ

№ 5369

гр. София, 13.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 11.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **7940** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 54, ал. 6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/ във връзка с чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Д. Б. П. срещу ЗАПОВЕД № 18-6223/08.07.2020г. на началника на Служба по геодезия, картография и кадастър /СГКК/ – [населено място].

Жалбоподателят оспорва заповедта като незаконосъобразна, поради постановяването ѝ в противоречение с материалния закон. Излага се, че границите на имот № 55419.6707.1260, вкл. и североизточната му към ПИ № 55419.6707.1261 могат да се определят еднозначно, тъй като съвпадат и съответстват на границите по кадастрален план, действал до одобряването на КК. Границата между двата имота била ясно очертана и това било кадастралната граница, която напълно съвпадала с регулационната граница по РП от 1989г. Посочва се още, че не съществувал спор за материално право, защото границата между двата съседни имота, съответствала на документите на собственост /нотариални актове/ и изготвената скица-проект и нямало противопоставими права по отношение на вещта. Моли заповедта да бъде отменена, а преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне. Претендира присъждане на направените в процеса разноски. В защита на основателността на оспорването на акта са изложени съображения от адв. М. В. в писмени бележки от 17.06.2021г.

Ответникът – началник на СГКК – [населено място], редовно призован, чрез процесуалния си представител юрк. Р. С., излага становище за неоснователност на

подадената жалба. Посочва, че няма основание за изменение на КК, тъй като границите на ПИ № 55419.6707.1260, съгласно скицата-проект не могат да бъдат отразени съобразно регулационните граници на УПИ VI-1260 от кв.19, тъй като заповедта, с която е бил одобрен регулационния план от 1989г. е обявена за нищожна. Позицията се и на чл.20 ал.2 от Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016г., защото грешката била в границите на допустимите стойности. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Заинтересованата страна – А. Д. К., чрез своя процесуален представител адв. Е. А. оспорва жалбата. Счита, че издадения акт е законосъобразен, защото границата между ПИ № 55419.6707.1260 и № 55419.6707.1261 в одобрената кадастрална карта, съответствала на материализираната такава- ограда, за която е издадено разрешение за строеж и която е построена изцяло в неговия имот. Не било възможно нанасянето на границата по регулационен и кадастрален план от 1989г., защото заповедта, с която същите били одобрени е била обявена за нищожна със съдебно решение. С претендираното изменение на кадастралната карта се засягало правото му на собственост, поради което възниквал спор за материално право. Изтъква още, че няма непълнота и грешка в кадастралната карта, защото разликата в площта на имота на заявителя била в допустимите стойности. Моли съдът да постанови решение, с което да отхвърли предяваната жалба, както и да присъди извършените в процеса разноски.

Заинтересованата страна- Столична община е редовно призована за насрочените открити съдебни заседания, но не изпраща процесуален представител и не изразява становище по основателността на жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 144 АПК във връзка с чл. 235, ал. 2 ГПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е било образувано по повод подадено с вх. № 01-447509/04.10.2019г. от Д. Б. П. заявление за изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри /КККР/ за поземлени имоти /ПИ/ с идентификатор № 55419.6707.715, № 55419.6707.1259, № 55419.6707.1260 и № 55419.6707.1261, находящи се в [населено място], район „П.“, Столична община /л. 74/. Изменението се състои в нанасяне на границите на имот с идентификатор № 55419.6707.1260, съобразно изготвената скица-проект № 15-980930/28.10.2019г.

Изменението се процедира по отношение на имот с идентификатор № 55419.6707.1260 въз основа на скица-проект № № 15-980930/28.10.2019г. /л. 42-л.43/. Приложена е и обяснителна записка, изготвена от правоспособно лице по кадастъра, видно от която целта на проекта е отстраняване на непълнота и грешка, изразяваща се в нанасяне на имот № 55419.6707.1260, съобразно документа на собственост на жалбоподателя и съответстващ на УПИ VI-1260 по регулационен план, одобрен със заповед № РД-09-355/25.12.1989г. на председателя на СГНС. Посочено е, че тази заповед е обявена за нищожен административен акт с решение на ВАС на РБ по адм. дело № 88/2012г. Корекциите на границите на имот с идентификатор № 55419.6707.1260 са направени съобразно регулационните граници на УПИ VI-1260 от кв.19 по плана на [населено място], местността „Дебело гуно“.

Жалбоподателят Д. Б. П. по силата на договор за покупко-продажба от

24.04.2012г., сключен във формата на нотариален акт № 65, том I, рег. № 1263, дело № 56/2021г. на нотариус З. Т., вписан в регистъра на НК № 438, е придобил правото на собственост върху УПИ VI-1260 от кв.19, по плана на [населено място], местност „Дебело гуно“ с площ от 600 кв.м., заедно с построената в него едноетажна жилищна сграда с площ от 40.20 кв.м. и таванско помещение с площ от 19.80 кв.м.

За образуваното административно производство са били уведомени Столична община и А. Д. К. с писмо изх. № 24-29537/28.10.2019г.

Столична община е представила писмено становище вх. № 07-14702/21.11.2019г., че изразява съгласие с исканото изменение на кадастралната карта, съгласно скица-проект № 15-980930/28.10.2019г.

Депозирано е било писмено възражение от А. Д. К., собственик на имот с идентификатор № 55419.6707.1261 относно исканото изменение на кадастралната карта. В него се посочва, че с решение № 8646/15.06.2012г. по адм.дело № 88/2012г. на ВАС на РБ е прогласена нищожността на заповед № РД-09-355/25.12.1989г. на председателя на ИК на СГНС, с която е одобрен регулационен, застроителен и кадастрален план на [населено място], местността „Дебело гуно“. Излага се още, че границите трябва да следват материализираните на място такива, като между имоти с идентификатор № 55419.6707.1260 и № 55419.6707.1261 съществува ограда, изградена в съответствие с разрешение за строеж № 123/12.06.2012г. Възразява се по претендираното изменение на КККР и промяна на границата между двата съседни имота, поради наличието на спор за материално право. Представен е нотариален акт № 169, том I, рег. № 7523, дело № 181/2000г. на нотариус М. Е., видно от който заинтересованото лице е придобило правото на собственост върху 5/6 идеални части от УПИ V-1261 от кв.19 по плана на [населено място], местността „Дебело гуно“ с площ от 800 кв.м. и неуредени сметки по регулация за 200 кв.м., заедно с изградена в него сграда с площ от 70.00 кв.м.

Въз основа на горното, поради наличието на спор за материално право е издадена ЗАПОВЕД № 18-6223/08.07.2020г. на началника на СГКК – [населено място], с която е отказано изменението на КККР на район „П.“, одобрена със заповед № РД-18-24/02.02.2012 г. на изпълнителния директор на АГКК, за поземлени имоти с идентификатори № 55419.6707.715, № 55419.6707.1259, № 55419.6707.1260 и № 55419.6707.1261.

Уведомление по чл. 61, ал. 1 АПК във връзка с чл. 54, ал. 4 ЗКИР, че е издадена цитираната по-горе заповед, е връчено на заявителя на 14.07.2020 г. /л. 48/.

В процеса е прието експертно заключение на СТЕ, изготвено от инж. Р. Д. П., от което се установяват следните релеванти за предмета на спора обстоятелства:

1. По действащата КККР, одобрена със заповед № РД-18-24/02.02.2012г. за територията на район „П.“, границата между ПИ с идентификатор № 55419.6707.1260 и ПИ № 55419.6707.1261 е нанесена съобразно съществуващата на място ограда по линията 2-5. Имот с проектен идентификатор № 55419.6707.1260, съобразно скицата-проект № 15-980930/28.10.2019г. е показан с червени линии и цифри 1-2-3-4-5-6-1.

2. Към момента на одобряване на действащата КК, границата между двата имота е заснета съобразно материализираната на място такава, но не са били съобразени документите за собственост на жалбоподателя и А. Д. К., съгласно които имотите им са индивидуализирани по регулационен план от 1989г.

3. Кадастралните граници на ПИ с идентификатор № № 55419.6707.1260

съвпадат с имотните граници на имот с пл.сн. № 1260 от кв.19, съобразно действал предходен /преди 02.02.2012г./ кадастрален план, а североизточната му граница е по линията 3-4. Тази граница обаче не съвпада с материализираната на място такава, ситуирана по цифри 2-5.

4. При нанасяне на имот с идентификатор № 55419.6707.1260, съобразно скицата-проект от 28.10.2019г. се отнема площ от 20.73 кв.м. от съседния имот с идентификатор 55419.6707.1261, налице е застъпване между двата имота, показано схематично между цифрите 2-3-4-5-2.

5. Грешката при нанасянето на границата между двата съседни имота е в допустимите стойности, съгласно чл.18 ал.4 от Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016г. и по см. на чл.20 ал.2 не е основание за изменение на кадастралната карта.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима, защото е насочена срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, подадена от активно легитимирано лице - адресат на акта, в законоустановения 14-дневен срок по чл. 54, ал. 6 ЗКИР във връзка с чл. 149, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдът е длъжен да извърши проверка за законосъобразност на акта, предмет на настоящото производство, освен на основанията, сочени от оспорващия, и на всички основания по чл. 146 АПК.

На първо място, ЗАПОВЕД № 18-6223/08.07.2020г. е издадена от компетентен административен орган – началника на СГКК – [населено място] /чл. 54, ал. 4 ЗКИР/, в установената писмена форма /чл. 59, ал. 2 АПК/, при липсата на съществени процесуални нарушения, поради което не са налице основанията за прогласяване на нищожността ѝ по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за нейната отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2-3 АПК.

На второ място, производството по изменение на КККР е регламентирано от законодателя в гл. шеста „Поддържане в актуално състояние на КККР“ от ЗКИР и стартира по заявление от собственик, друго лице, когато това е предвидено в закон, или въз основа на служебно постъпила информация от ведомство или община. В чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР изрично е посочено, че „КККР се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на непълноти или грешки. „Непълноти или грешки“, съгласно легалната дефиниция на § 1, т. 16 от ДР на ЗКИР, са несъответствия в границите и очертанията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние. Измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри се извършват от съответната службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота /чл. 51, ал. 2 ЗКИР/. За извършване на измененията в КК се изработва от правоспособно лице по кадастър проект в цифров и в графичен вид, в който новообразуваните имоти са индивидуализирани с граници и идентификатор /чл. 51, ал. 5 ЗКИР, нова – чл. 51, ал. 6 ЗКИР/. При допълване на непълноти или поправка на грешки в кадастралната карта проектът съдържа и данни от геодезически измервания /чл. 51, ал. 6 ЗКИР, нова – чл. 51, ал. 7 ЗКИР/. В случаите по чл. 52 от с.з. въз основа на проекта за изменение на КККР и след постъпване на данните от вписан акт по чл. 86, ал. 1 от ЗКИР /за новообразуваните парцели и извършеното вписване/ се издава скица-проект за

недвижим имот, който не е отразен в кадастралната карта и кадастралните регистри. Сред тези случаи са: промяна на граница по взаимно съгласие на собствениците и съединяване на поземлени имоти на различни собственици /чл. 52, ал. 1, т. 3-4 ЗКИР/. Съгласно чл. 53а, ал. 1 ЗКИР „измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри се извършват без издаване на заповед в случаите по чл. 52 и 53, както и при изрично изброените хипотези, сред които т. 2 - разделяне, съединяване или промяна на граници или очертания между съседни имоти, собственост на едно и също лице; т. 5, б. „а“ нанасяне на граници на поземлени имоти въз основа на влязъл в сила подробен устройствен план, одобрен по реда на чл. 16 от Закона за устройство на територията.

На трето място, процесният казус, се отнася за твърдени непълноти и грешки, които се допълват или поправят от службите по геодезия, картография и кадастър въз основа на писмени доказателства и проект за изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти /чл. 54, ал. 1 от ЗКИР/. При отстраняването им се издава заповед за одобряване на изменението от началника на съответната СГКК, придружена от скица-проект /чл. 54, ал. 4 от ЗКИР/.

Няма спор, че жалбоподателят Д. Б. П. е собственик на дворно място с площ от 600 кв.м., находящо се в [населено място], район „П.“, [улица] като такъв е подал заявление по чл. 51, ал. 1, т. 2 ЗКИР, свързано с отстраняване на непълноти и грешки, представляващи несъответствия в границите и очертанията на недвижим имот в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното му състояние. Към заявлението е представен проект в цифров и графичен вид, геодезически заснемания, приложена е и обяснителна записка, изготвени от правоспособно по кадастър лице.

Целта на изменението е привеждане на имотните граници на ПИ с идентификатор № 55419.6707.1260 в съответствие с регулационните граници на УПИ VI-1260 от кв.19, съобразно РП на местността „Дебело гуно“, одобрен със заповед № РД-09-355/25.12.1989г. на председателя на ИК на СГНС. Заповедта, с която е бил одобрен регулационен, застроителен и кадастрален план към дата- 08.07.2020г. е обявена за нищожен акт с влязло в законна сила решение № 8646/15.06.2012г. по адм.дело № 88/2012г. на ВАС на РБ, II-ро отделение.

В мотивите на Тълкувателно решение № 8 от 23.02.2016г. по т. дело № 8/2014г. на ОСГК на ВКС на РБ е прието следното: „одобрените по реда на ЗКИР кадастрални карти и кадастрални регистри имат декларативно действие. От тях не произтичат промени във вещноправния статут на имотите. За отразените данни за имотите в кадастралната карта законодателят е създал в чл. 2, ал. 5 ЗКИР оборима презумпция за вярност, но неправилното отразяване на правото на собственост не води до пораждање, изменение или погасяване на правото. Що се отнася до данните за носителите на вещни права, записани в кадастралния регистър, тази презумпция съществува доколкото следва да бъде зачетен легитимиращият ефект на акта за собственост. Отсъствието или наличието на запис или записи в кадастралния регистър не може да има доказателствено значение или легитимиращ ефект, по-големи от тези на актовете за собственост. /.../ Грешното заснемане в кадастралната карта на границите на един недвижим имот не води до промяна на правото на собственост върху грешно заснетата част от имота, защото кадастралната карта няма вещно-прехвърлително действие“.

„Обекти на кадастър, съгласно чл. 23 ЗКИР са поземлените имоти, сградите и

съоръженията и самостоятелните обекти в сгради или технически съоръжения. Данните за тези обекти се документират в кадастралната карта и кадастрални регистри съобразно съществуващото положение, като се отчитат материализирани на място граници и се заснемат съществуващи сгради и технически съоръжения, както и самостоятелни обекти в тях, съобразно техните очертания /арг. чл. 29 ЗКИР, чл. 38 от Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри/“ /Решение № 5416 от 28.04.2021г. по адм. дело № 11077/2020г., II-ро отд. на ВАС на РБ/.

Съгласно трайно установената съдебна практика, вкл. и Решение № 2539 от 10.03.2015г. по адм.дело № 126/2015г., II-ро отд. на ВАС на РБ, в проекта, представен от заявителя, следва да бъде указано „местоположението на границата, която е отразена погрешно или границите на имота, който не е отразен в КК и данните от предходен план или карта, в които границата /границите/ са отразени съобразно правото на собственост, доказателства за прилагане на дворищна регулация, съдебни решения, с които се възстановява правото на собственост по реда на реституционните закони, отчуждителни актове, нотариални актове и др.“. От заключението на приетата съдебно-техническа експертиза се установи, че имотните граници на ПИ с идентификатор № 55419.6707.1260 са отразени в кадастралната карта, одобрена със заповед № РД-18-24/02.02.2012г. съобразно материализираните на място такива, вкл. ограда към ПИ с идентификатор № 55419.6707.1261 по линията 2-5. При нанасянето на процесния недвижим имот по скицата- проект № 15-980930/28.10.2019г. по цифрите 1-2-3-4-5-6-1, се навлиза в имот № 55419.6707.1261, като се отнема площ от него /20.73 кв.м. показана на скицата с цифрите 2-3-4-5-2/.

Жалбоподателят не успя да докаже твърдението си за наличие на несъответствия на отразеното в КККР по отношение на очертанията и границите на недвижимия си имот № 55419.6707.1260 и действителното му състояние на терена. В този смисъл не е налице непълнота или грешка по смисъла на § 1, т. 16 от ДР на ЗКИР.

Дори и да се приеме, че е налице непълнота или грешка, т.е. това фактическо установяване да предпоставя производство по чл. 54, ал. 1 във връзка с § 1, т. 16 от ДР на ЗКИР, когато се установи наличието на спор за материално право, първо се разрешава той /Решение № 12546 от 24.09.2019г. по адм. дел № 13361/2018 г., II-ро отд. на ВАС на РБ/.

Ако в действителност е налице несъвпадение между съществуващите на място материализирани граници, в.т.ч. и ограда от североизток и тези, съобразно писмения документ за собственост – нот. акт № 65, том I, рег. № 1623, дело № 56/2021г., това несъответствие следва да бъде отстранено след решаване на спора за собственост върху частта от имота, заключена между съществуващата на място ограда и границата по действащия кадастрален и регулационен план /Решение № 3904 от 05.04.2016г. по адм. дело № 7426/2015г., II-ро отд. на ВАС на РБ/. Към момента на произнасяне на ответника, няма действащ ПУП- ПР за ПИ № 55419.6707.1260, тъй като заповедта, с която е бил одобрен плана за

регулация от 1989г. е призната за недействителен акт, който не е породил никакви правни последици от момента на издаването му.

„Промяната в имотните граници на поземлените имоти, каквато е целта на поисканото изменение, и произтичащата от това промяна в данните за площта е свързано винаги с изменение на основни кадастрални данни, което може да се извърши само на основание чл. 51, ал. 1, т. 1 във връзка с т. 2 от ЗКИР и при спазване на правилата на чл. 54, ал. 2 от ЗКИР“ /Решение № 7965 от 28.05.2019г. по адм. дело № 13934/2018г., II-ро отд. ВАС/. Този спор не може да се разреши чрез представените по делото документи за собственост, тъй като проверката на източниците, удостоверяващи вещните права на жалбоподателя и заинтересованата страна, е извън компетентността на административния орган и на съда в това производство, тъй като спорът за права може да бъде решен само от общия съд /Решение № 3443 от 05.03.2020г. по адм. дело № 1232/2019г., II-ро отд. на ВАС/.

В цитираното решение на ВАС на РБ е посочено също, че „за да се приеме спорът за обективизиран, не е необходимо той да е предявен пред гражданския съд, а е достатъчно противоречието в твърденията на страните. При оспорването на заповедта пред административния съд то е несъмнено, а липсата на възражение против изменението на кадастъра в административното производство е без значение за този извод, след като не е постигнато съгласие между заинтересованите страни“. В конкретния случай подобно съгласие липсва между страните, нещо повече – в административното производство е депозирано и писмено възражение от А. Д. К., индиция за спор за материално право /Решение № 13728 от 04.11.2020г. по адм.дело № 13549/2019г., II-ро отд. на ВАС на РБ/. При това един от начините за изменение на КККР за процесния недвижим имот е разрешаване на спора по чл. 54, ал. 2 ЗКИР, при което и в изпълнение на влязло в сила съдебно решение целеното изменение ще се осъществи *ex lege*, без да е необходимо издаването на заповед от началника на СГКК- С. /чл. 53а, т. 1 ЗКИР; Решение № 4112 от 13.04.2020г. по адм. дело № 1784/2019г., II-ро отд. на ВАС/.

„Спорът за материално право най-често се изразява в това, че реална част от един недвижим имот е заснета към съседен имот или цял имот не е заснет като самостоятелен, а е инкорпориран в съседен имот. /.../ При уважен иск за собственост на недвижим имот, в диспозитива на съдебния акт следва да се установи правото на собственост, а когато правният интерес за предявяване на иска произтича от допуснатата в кадастралната карта непълнота или грешка - да се посочи и в какво се състои същата. Съдебното решение, придружено от скица - проект, ще бъде основание за

изменение на кадастралната карта от органите по кадастъра, както и за записване в кадастралния регистър на действителния собственик по реда на чл. 54, ал. 4 ЗКИР. Когато имотът се намира в урегулирана територия и имотните граници не съвпадат с регулационните, на изменение съгласно чл. 134, ал. 2, т. 2 ЗУТ ще подлежи и влезият в сила подробен устройствен план. /Тълкувателно решение № 8 от 23.02.2016г. по т.дело № 8/2014г., ОСГК на ВКС на РБ/. В този смисъл пред жалбоподателя стои възможността да разреши спорът за материално право пред общия съд и едва след това би могъл да претендира изменение на КККР за ПИ с идентификатор № 55419.6707.1260, съответно – това да доведе и до приемането на нов регулационен план по чл. 134, ал. 2, т. 2 ЗУТ.

По преписката не се съдържат данни в какво евентуално се състоят непълнотите и грешките, които съгласно § 1, т. 16 ДР на ЗКИР трябва да са несъответствия в границите и очерчанията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние и то към момента на одобряване на кадастралната карта. Поставянето на регулационните граници като граница на отразените в кадастралната карта имоти по регулационните такива по неприложена регулация не е грешка или непълнота, тъй като действителното състояние към момента на одобряване на кадастралната карта не е по регулационни граници“. Регулационните граници се поставят по кадастралните такива. Така вж. Решение № 13270 от 26.10.2020г. по адм. дело № 3754/2020г., II-ро отд. на ВАС на РБ.

В заключение, началникът на СГКК – [населено място], законосъобразно е издал оспорената заповед, с която е отказано изменение на КККР по отношение на ПИ с идентификатор № 55419.6707.1260. При осъществяване на предпоставките по ЗКИР и Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016г. и конкретно – разрешаване на спора за материално право, съществува възможност за ново инициране на производство по изменение на КККР от заинтересованите лица. /Решение № 4537 от 08.04.2021г. по адм. дело № 11726/2020 г., II-ро отд. на ВАС/.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК във връзка с чл. 37 ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на сумата от 100.00 /сто/ лева.

В полза на заинтересованата страна А. Д. К. се възстановяват разноски, възлизащи на стойност от 1 050.00 лева, които представляват заплатено адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство от адв.А. на стойност от 900.00 лева и хонорар за работа на вещото лице в размер на 150.00 лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК,
Административен съд София-град, II-ро отделение, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Б. П. срещу **ЗАПОВЕД № 18-6223/08.07.2020** г. на началника на Служба по геодезия, картография и кадастър /СГКК/ – [населено място].

ОСЪЖДА Д. Б. П. ЕГН [ЕГН] от [населено място], район „П.“, [улица] да заплати на Агенцията по геодезия, картография и кадастър с адрес: [населено място],[жк], [улица] сумата в размер на 100.00 /сто/ лева на основание чл.143 ал.3 от АПК.

ОСЪЖДА Д. Б. П. ЕГН [ЕГН] от [населено място], район „П.“, [улица] да заплати на А. Д. К. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], ет.2, ап.6 сумата от 1 050.00 /хиляда и петдесет/ лева на основание чл.143 ал.4 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване чрез Административен съд София - град пред Върховен административен съд на Република България с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението за неговото постановяване.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

Съдия: